سوال 1.1)

رویکرد بروت فورس برای حل این مسئله شامل در نظر گرفتن تمام ترکیبهای ممکن حرکاتی است که هر بازیکن می تواند انجام دهد و محاسبه امتیاز نهایی برای هر ترکیب است. در این روش، بازیکنان به تناوب مهرههای ابتدا یا انتهای ردیف را انتخاب می کنند و امتیاز هر بازیکن با افزودن ارزش مهره انتخابی به امتیاز قبلی خود به روزرسانی می شود. این روند تا زمانی که تمام حرکات در هر ترکیب ممکن به پایان برسد ادامه می یابد و در نهایت امتیازهای نهایی برای هر ترکیب ثبت می شوند. این الگوریتم، تمام حالتهای ممکن را بررسی می کند، اما ممکن است به لحاظ محاسباتی بسیار زمان بر باشد، بنابراین روشهای دیگری مانند برنامه ریزی پویا می توانند بهینه تر باشند.

سوال 1.2)

در الگوریتم برنامه ریزی پویا برای حل این مسئله، از زیرمسئله های کوچکتر استفاده می شود تا به طور بازگشتی امتیازهای ممکن در هر حالت را محاسبه کنیم. برای این منظور، از یک جدول دوبعدی با ابعاد n × n استفاده می کنیم. در هر خانه از جدول، امتیاز بیشترین ممکن که بازیکن در صورت انتخاب اولین یا آخرین مهره در بازهای از مهرهها می تواند کسب کند، ذخیره می شود. ابتدا، بازیکنان به صورت متوالی یک مهره را انتخاب کرده و مجموع امتیازها را برای آن بازه محاسبه می کنند. سپس با استفاده از روابط بازگشتی، مقادیر جدول را به صورت پیشرو محاسبه می کنیم. در نهایت، امتیاز بیشترین ممکن که بازیکن اول می تواند در صورت انتخاب اولین یا آخرین مهره در تمام بازههای مهرهها بدست آورد، در خانهای خاص از جدول قرار می گیرد. این روش از تکرار محاسبات جلوگیری می کنید و با پیچیدگی زمانی (۱۳۵۵) امتیاز بیشترین ممکن را برای بازیکن اول به دست می آورد.

سوال 1.3)

پیچیدگی زمانی الگوریتم بروت فورس برای این مسئله برابر با (O(2ⁿ) است، این به این دلیل است که برای هر حرکت، دو گزینه وجود دارد (انتخاب اولین مهره یا آخرین مهره) و الگوریتم تمام ترکیبهای ممکن حرکات را در نظر می گیرد. بنابراین، تعداد ترکیبهای ممکن با توجه به تعداد مهرهها به صورت نمایی افزایش می یابد. در نتیجه، زمان لازم برای محاسبه امتیازها برای تمام ترکیبها نیز به طور نمایی افزایش می یابد. این باعث می شود روش خام برای مقادیر بزرگ

n ناکارآمد باشد . پس باید از رویکرد برنامهریزی پویا استفاده کنیم که درباره پیچیدگی زمانی آن در بخش 1.2 بحث شد.